

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Morib. Ignatii Loiolæ, Qvi Societatem Iesv
Fvndavit, Libri III**

Maffei, Giovanni Pietro

Dvaci, 1585

Acta eius in Monte serrato. Cap. IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44004

nabatur, Virginem offenderet. Cum igitur multa secum agitasset, motu corporis pariter atque animo varius, ad extremum, sanc quām præcipiti consilio statuit ad biuum usq. procedere, vnde Maurum ex habito colloquio ad proximum pagum nouerat diuertisse. in eo biuio laxatis omnino mulæ, qua vehabantur, habenis, ita de re tota interpretari, vt si bestia ipsa per se Mauri vestigijs insisteret, non dubitarer quin accepta futura esset vltio Maiestati diuinæ: sin minus, pro certo putaret nequaquam id à se officij Deum, beatamq. Virginem postulare. Hac ille mente processit ad biuum: cumq. pagus ille, quem diximus, abesset diuerticulo pauciū non amplius XL. via facili ac spatio sa, plane diuinitus factū est, vt sponte sua iumentū angustiore via Barcinonem versus iter arriperet. Atq. hunc in modū Ignatius in re tā graui, nullo pia ipsius studia regēte periclitatus, letalis noxæ crimē felicius effugit, quām sapiētius. Inde progressus ad vicū à Mōte serrato haud lōge distante, de peregrinatione Hierosolymitana, deq. asperiore viata quāprimum ineūda mire solitus, viatorum ibi cōēmit ornatū, sparteos videlicet calceos, talarem ē sacco tunicā, funēq. pro balteo, tornatilē baculum, & in usum aquę cucurbitā. Quæ omnia, vt Christi paupertatem nō erubescere, & peruersam recti verēcundiā deponere paulatim assuereret, suspēsa pro palam ex ephippijs ad montem usq. latus aduexit.

Acta eius in Monte serrato. CAP. IV.

Ovo simul atq. peruenit, templum ingressus, ac numine salutato, nihil antiquius habuit, quām vt per sacram totius

B ij anteacta

anteactæ vitæ confessionem, contractas animi sordes elueret . qua confessione in primis fideliter atq. accurate de scripto peracta per triduum, summa deinde cum veneratione ad sacramentum altaris accessit. Contulit etiam cum eodem patre, qui sibi cōfitenti aures dederat, omnia sua consilia cogitationesq. de imitatione Sanctorum, quæ ad eam usq; diē prorsus nemini patefecerat. præterea quidquid habuit pecuniæ, totum id in Christi Domini gratiam pauperibus benigne diuisit . Dein silentio noctis eius , cui dies festus Angelicæ salutationis illuxit, pretiosa vestimenta quibus erat ornatus , quam occultissime potuit, panno so cuidam ex infima plebe largitus , confessim optato illo sacco sese alacer induit, ac fune præcinxit; dextro pedi , quod ex reliquijs morbi singulis etiam tum noctibus intumesceret, calceum induxit è sparto ; sinistrum utiq. nudum relinquebat, & capite item nudo prorsus decrevit incedere. Sed quia non ignorabat plurimos pallio tenus esse philosophos, vestemque facilius multo mutari quam mentem; omni ope sibi enitendum existimauit, vt illa exterioris amictus insignia, ad intimos animi sensus occulta quadam affinitate pertingerent . cumq. accepisset in more positum olim fuisse, vt nobiles equites antequam in ordines referrentur, in sacris qdib; noctem vnam armati excubarét (quod in Hispania per uigilium armorum appellant) militarem illum ritum ad rudimenta Christianæ perfectionis in semetipso transferre constituit. Igitur gladio ac pugione, quibus antea mundo meruerat, è tholo suspensis, nouo instructus armorum genere, totam eam noctem per uigil ante aram sanctissimæ Virginis, modo stans, modo nixus genibus

nibus, præteriorum veniam demisse precari, diuino cultui deuouere sese, ac beatam præcipue Dic matræ intenta supplicatione propitiare non destitut. Atq. hunc in modum Christianæ militiæ nomen ex animo dedit Ignatius anno post Christum natum
M. D X X I I. quo ferme ipso tempore, vt à multis nō sine admiratione quidem animaduersum est, Martinus Luther infamis hæresiarcha, magnis in Germania motibus excitatis, iussus à Carolo quinto Imperatore adesse Vormatiæ, male presulm ad eam diæ virus opinionum suarum effudit in illo conuentu palam, sediq. Apostolicæ & catholicæ veritati nefarium atq. impium bellum temulentus indixit: vt satis appareat, cum maxime furiam illam cōtra omnia diuina & humana iura, legesq. sacratas obarmaret satanas; tum ex altera parte, præter alia militatis Ecclesiæ robora, nouum etiam hunc ducem excitatum diuinæ prouidentiæ nutu, quē Christus imperator, & ipsum, & sectatores ipsius, obligatos religionis arctissimè sacramento, adactosq. nominatim in verba Romani Pontificis, furori ac libidini hæreticæ prauitatis opponeret.

Ardores eiusdem in studio pœnitentiae. CAP. V.

C A C R A igitur vigilia, quemadmodum dicebamus, exacta, quo celebritatem hominum, famamq. sanctitatis vitaret Ignatius, nondum certa luce, relicto monachis iumento, pedes ipse, obuoluto etiam tum fascijs altero crure claudicans, per summū laborem à Monte ferrato discessit, & è via militari paulo post deflexit primum ad deserta in vicino loca, dein ad oppi-

B iiij dum